

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 16. septembra.

Dva dogodka sta spravila zopet vprašanje o kronanju cesarja češkim kraljem v razgovor. Za Češko je imenovan nov namestnik, ki se je jeden pot v deželnem zboru bil izrekel za kronanje. Mi smo že povedali svoje mnenje o novem namestniku in tudi še danes pristavljamo, da ne verujemo, da bi bil res grof Thun pripravljen posebno potegovati se za češke želje. Poslanec Zucker je pa na nekem shodu volilcev, na katerem shodu je pa bil navzoč tudi vodja Staročehov, dr. Rieger, tudi govoril o kronanju češkega kralja. Po naši sodbi morda Zucker sam ni mislil, da bi se kronanje kmalu izvršilo, temveč je spregovoril o tej stvari, da bi volilci ne mislili, da Staročehi nima več te točke v programu svojem. To se mu je že zaradi tega zdelo potrebno, ker so nadomestne volitve za češki deželni zbor pred durmi. Morda le na ta način pridobi nekaj glasov za Staročeha. Saj je znano, da Čehi jako želé obnovljenja pravic češke krone, in zatorej je govor o tej stvari kaj dobro agitacijsko sredstvo. Saj so se tega sredstva posluževali tudi Mladačehi pri prvotnih volitvah.

Ta dva dogodka sta vzbudila velik hrup v nemškem in madjarskem taboru. Nemški liberalni listi z „Neue Fr. Presse“ na čelu, začeli so pisati proti kronanju. Ti židovski žurnalisti so uporabili vse svoje znanje, da dokažejo, da bi kronanje ne bilo umestno. Nemci bi se uprli kakor jeden mož taki nameri in to bi po njih mnenji že moralo zadostovati, da se ta svečani akt ne izvrši. Čudno je, da bi baš upor Nemcev lahko vsako stvar preprečil v Avstriji in to še samo upor liberalnih Nemcev, dočim konservativni Nemci sami po izreku jednega odličnih svojih vodij nima ničesar proti kronanju. Če pa pogledamo nekoliko na zgodovino poslednjih 10 let, se pa nam skoro dozdeva, da ima „Neue Fr. Presse“ to trdeč, nekoliko prav. Taaffejeva vlada se je vedno bolj ozirala na želje opozicije, nego pa na želje državnozbornske večine. Mnogi ministri so nemškega liberalnega mišljenja. Le z veliko težavo se dá od sedanje vlade kaj doseči, kar bi Nemcem ne ugajalo. Zaradi tega bi se res skoro čudili, da bi se grof Taaffe nakrat tako ohrabil, da bi se odločil za češko kronanje.

Uzroki, katere navajajo nemški liberalni listi

proti kronanju zares neso posebno utemeljeni. Tako se navaja, da je kronanje nepotrebno, ker je cesar vladal že 40 let, ne da bil kronan za češkega kralja. To je jako čudno stališče. Potem bi se pač nobena reforma ne mogla uvesti. Če bi dlje časa nego 40 let kake naprave ne bilo, bi s tem bilo dokazano, da je nepotrebna in bi se uvesti ali izvršiti ne smela. Taka trditev nasprotuje vsakemu napredku. Ne bili bi pričakovali iz tabora, kjer se tako radi bahajo s svojim naudušenjem za napredek, take jalone trditve. Ko bi se bili držali vedno tega kitajskega stališča, bi nikdar ne bili v Avstriji uveli ustave. Saj so cesarja kronali ogerskim kraljem tudi še le 1867. leta, ko je cesar Fran Josip vender poprej že vladal nad 18 let. Če je tedaj bilo kronanje umestno, pač ne more biti nikomur jasno, zakaj bi kronanje cesarja češkim kraljem sedaj bilo neumestno. Če ima narod češki pravico do kronanja, se ta pravica dá nekaj časa ovirati in zatemneti, ne ugasne pa vender ne.

Nadalje se pa sklicujejo na ustavo. To sklicevanje je pa še bolj smešno. Res se v ustavi ne govori nikjer, da se more cesar kronati češkim kraljem, a v ustavi sploh o kronanju nič govorjenja ni. Zatorej se ustava nikakor ne dotiče te pravice vladarjeve in naroda češkega. Ustava pa govori o češki kraljevini in o kralji češkem in se že iz tega da izvajati, da ne nasprotuje kronanju.

Še večji hrup so pa te vesti vzbudile onostran Litve. Vsi ogerski listi se bavijo ž njo. Ker slutijo, v nameravanem kronanju nekako nevarnost, kar prete da bi Ogri nikakor ne dopustili, da bi se kaj omajale podstave dualizma. Vladni „Nemzet“ ravno tako odločno protestuje proti kronanju, kakor opozicijski „Egyertetes“. Prete že, da bodo odpovedali pogodbo z Avstrijo. Madjari se boje, da bode ukrepljenje Slovanstva na Češkem uplivalo tudi na ogerske Slované. Posebno narodna zavest mej Slovaki bi se utegnila bolj utrditi. Gospodje v Budimpešti dobro vedo, da njihova država ne stoji v posebno trdnih nogah in se torej boje vsacega udarca od zunaj. Tako utikanje Madjarov v tostranske zadeve bi se pa moralo tudi odločno zavračati, posebno ogerska vlada bi morala vedeti, da se nema mešati v tostranske zadeve in tako tudi poučiti uredništva listov, ki zobljejo dispozijski oves. Ko so se Mad-

jari pogodili s Hrvati, se od avstrijske strani ni nič ugovarjalo. Žal, da imajo Madjari še vedno tako velik upliv v avstro-ogerske državi in da odločilni kurzi še ne spoznajo, da prevelik madjarski upliv ni v prid državi.

Pa ne le Madjari in Nemci v naši državi po svojih listih, temveč tudi Berolinski listi, obračajo se proti kronanju. V Berlinu že menda res mislijo, da je naša država le provincija Velikonemčije. To umeševanje Nemcev iz rajha mora pač žaliti vsacega pravega Avstrijca, kateremu je na tem ležeče, da ostane Avstrija samostalna in nezavisna.

Iz pisave Berolinskih listov se da posneti, da bode tudi Nemčija, če bode kako mogla, ovirala uresničenje želja češkega naroda.

Kronanju se bodo še od več strani dalale ovire. Čehi pa vender zaradi tega ne bodo rok kržem položili, temveč hočejo nadaljevati z vso energijo borbo za narodne pravice. Staro- in mladočeški listi so jedini v tem, da se morajo s kronanjem tudi obnoviti pravice češke krone in zjediniti Češka, Moravska in Šlezka. Tudi konservativni „Hlas“ organ konservativne češke stranke na Moravskem, se je izjavil v tem zmislju. Le to je obžalovati, da se ni mogel zdržati, da bi ne bil h kratu napadal Mladačehov, saj le z zedinjenimi močmi bode mogoča kaj doseči.

Kako velicega pomena bi bilo kronanje pa nam to najbolje dokazuje, da se temu upirajo ne le avstrijski, temveč tudi drugi nasprotniki slovanstva. Z zedinjenjem dežel krone češke napravil bi se trden jez proti velikonemškemu teženju proti jugu.

Zaradi velikih ovir, ki se stavijo kronanju ali še bolj obnovljenju pravic češke krone, se nam zdi verjetno izvestje mladočeškega lista z Dunaja, da vlada v tej smeri sedaj še ne namerava storiti nobenega koraka. S tem pa ni rečeno, da je stvar za zmirom odložena. Za sedaj je zadosti, da se je vzbudilo v vsem narodu češkem zanimanje za to zadevo. Prišli bodo pa za njeno izvršitev še ugodnejši časi. Sedanji dualistični ustroj države ne stoji posebno trdno, na Ogorskem kaže se že nekaj razpad. Administracije, pravosodje, finance so v neredu, korupcija je povsod zavladala, zatorej se je nadejati, da čas ni tako daleč, ko jo bodo Madjari dogospodarili. Jedenkrat bode treba definitivno uravnati

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVIII.

(Dalje.)

Na Podlesji bilo je videti, kakor bi se vračali husitski časi.

Takrat bilo je tudi tu živo. Takrat zmajevali so tukajšnji lesi z glavami, kakor ne bi razumeli, kaj se godi z narodom okrog njih. Od nekedaj vajeni so bili tihote v teh vaseh, a najedenkrat bilo je, kakor da bi bili prišli vanje drugi ljudje, ki so ostavili hiše prazne, kočé zapuščene, polja neobdelana in šli za idejo do one dobe v Čehih neslišano. A takrat bile so to postave kakor ulite, bili so možje, pod katerih rokami se je tujstvo drobilo kakor peskovec (Sandstein) pod mnogofuntnim kladivom. In potem zapeli so tukajšnji lesi z ljudstvom vred pesen:

„Kdo ste božji . . .“ In trajalo je celih dvesto let preden so umolkli, preden so pozabili te pesni.

In danes? — Moj Bog! Kako se časi menjajo! To so bile samo sence tedanjih dob. A tudi sence plašile so gospôdo in jo strašile v sanjah. — Imeli so še kos srca, kos časti, kos spomina. — Poslušajte!

Ko so začeli v Čehih propovedovati besedo božjo pod širim nebom, ko je bila v Čehih še svoboda — od takrat smo zdaj že sedmo koleno — hoteli so gospoda svobodo zapreti v kleti, odsekati ji glavo in zakopati jo sto sežnje v zemljo, da bi niti njene lobanje nihče ne našel; ko so z jednega gradu na drugega nastavili verige, da bi vanje lovili narod, kakor kadar je lov, ustal je vitez, imenoval se je Žižka, in razdejal vse gradove, izvzemši jedini Křivoklat. A tudi ta bi ne bil ušel njegovi jezi, ako mu ne bi bila stara babica pokazala krive poti.

Žene in nekateri možje prekrižali so se pri imenu Žižkovem. V bližnjem samostanu videli so o božji poti podobo, pod katero je bilo zapisano: „Jan Žižka iz Trocnova, neprijatelj božji, neprijatelj ljudij — pokopan je v peklu!“

Metljar Rozhoda stopil je na kamen, da bi bolje videl vsem v obraz in v oči.

„In Žižke nam nedostaje! — Ali že veste, da so se ga bali tudi še po smrti? — Praded cesarjev ni hotel biti v onem mestu, kjer je bil Žižka, niti čez noč! Res da nam nedostaje take glave, takega čela — takega vodnika!“

Ljudem zvrtilo se je po teh besedah v glavi, kakor ako se ga kdo v gostilni nabere.

„Dandanašnji nečejo zapirati naše svobode v v kleti, a vlačijo jo kakor mrhovino na gnojišče. Dandanes ne zapirajo nam poti od gradu h gradu z lanci, imajo dosti vrvi, in vi veste za čegava grla! — Za grla Podlescev! — Imajo borovce, sekajo jih; in veste zakaj? — Za vešala! In veste za koga? Za Podlesce! Že se ponašajo s tem. Strašiti nas hočejo. A mi nismo ponočne sove! Mi znamo biti jastrebi in kragulji.“

S konca vasi začul se je najedenkrat hrup.

Metljar Rozhoda začel je z nova zvoniti.

„Po konci! — Po konci!“

Mende že žive duše ni bilo v Pochvalovem pod streho. Vse zbiral se je v vasi okrog zvonca

razmere Bosne in Hercegovine k našej državi. Tazjenje Dalmacije pa zjedinjeni s Hrvatsko tudi utegne malo pospešiti dogodke. Iz tega je jasno, da utegne priti čas, ko se bode razgovarjalo zopet o preustroji države in tedaj bode pravi čas za obnovo češke kraljevine pa tudi za zjedinjenje Slovencev. Tedaj se bode tudi zjedinjena Slovenija iz mračnega ozadja hitro naprej pomaknila.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. septembra.

„Armee-und Marinezeitung“ je izvedela, da bode bivši namestnik **baron Kraus** imenovan predsednikom najvišjega vojaškega sodišča.

Jutri so nadomestne volitve za češki deželni zbor. Mlado in Staročehi razvili so silno agitacijo. Te volitve so važne zaradi tega, ker se bode pokazalo, če narod še vedno tako simpatizuje za Mladočehe, kakor je pri prvotnih volitvah. Če bi bil izid nadomestnih volitev za Mladočehe neugoden, bi to škodovalo precej njihovu ugledu.

Papeški nuncij ne bode blagoslovil nove cerkve v **bosenski** prestolnici. Kakor trdi „Bosnische Post“ Galimbertija ne bode v Serajevo zaradi tega, ker se je tja napotil vladika Strossmayer. Nedavno sta se nekda nuncij in Strossmayer nekaj sprla. Cerkve bode blagoslovil Mostarski škof Buconič. Kakor čitamo v drugih listih in kakor je tudi precej naravno, je ves spor mej Galimbertijem in Strossmayerjem izmišljen.

Ogerski minister deželne brambe baron Feyervary hoče iz zdravstvenih ozirov dati svojo ostavko. Minister ima baje žolčno mrzlico in misli, da bi ne mogel več zmagovati parlamentarnih naporov. Njegov naslednik bode baje deželni vojaški poveljnik grof Pejačević. Seveda je morda še kak drug vzrok, da hoče odstopiti minister. Napadi v parlamentu ob posvedovanju o novem vojaškem zakonu mu gotovo neso utrdili stališča. Tedaj se je videlo, da se nared prav ne strinja z njegovimi nazori.

Wladarske države.

Kralj Milan bi rad še zadnji trenotek preprečil prihod kraljice **srbiske** v Beligrad. Poslal je nekda v tej zadevi ultimatum v Beligrad, v katerem preti, da bode, če se Natalija povrne v Srbijo, vzel za dlje časa svojega sina seboj na potovanje. To pravico daje mu ustava srska. S tem pretenjem pa Milan najbrž ne bode dosegel svojega namena. Vlada srska tudi ne more zabraniti kraljici prihoda v Beligrad, ko bi ga tudi rada, ker za to nema po ustavi pravice. Vlada in regentstvo moreta le kraljico odgovarjati, če pa ju neče poslušati, pa ne moreta nič storiti.

Kandidati na **Francoskem** se pridno oglašajo. 1537 jih je že napovedalo svojo kandidaturo. Vlada se nadeja, da bodo republikanci v novi zbornici imeli vsaj 310 do 350 poslancev. Potem takem bi jih nasprotniki republike imeli k večjemu 244. Ker se je oglasilo toliko kandidatov, bode jako mnogo ožjih volitev in bode glavna odločitev še le 6. oktobra, ko bodo ožje volitve. Pomenljivo je pa, da se protirepubličanski kandidati ne prav ne upajo pokazati svoje barve. Samo dva sta v svojih oklicih naravnost povedala, da sta za monarhijo, drugi se pa izdajajo za republikane, ki pa le hočejo, da se premeni ustava. Republika je torej precej ukoreninjena v francoskem narodu, da se njeni nasprotniki ne upajo naravnost izreči proti njej. Volilna agitacija se pa vrši precej mirno. Izgredov ni skoro nikjer. Tudi zanimanje za volitve ni tako veliko, nego je bilo pričakovati. Seveda prava agitacija razvila se bode še le ta teden.

in Rozhode. Bil pa je oster skoro škripajoč mrz. A metljar vedel je vsakemu razgreti krv.

„Pozdravljeni! — Hej pajdaši! — Pozdravljamo vas! — Ze se pripravljamo tu! Potegnemo z vami — Ihuhuhu!“

Metljar zavriskal je, da so lesovi trikrat ponavljali za njim.

Prišli so uporniki iz Smilovic in iz Kozojed. Bila jih je lepa tolpa, skoro sto. Nedaleč napadli so lovčovo hišo. Gauili se neso niti za steblo, žalega storili neso nikomur, a lovca zvezali in ga po sadili na jelenove paroge v pročelje lovske hiše. Kmetje popevali so potem po poti:

Ten delektor parukař
sám nejvčtřĩ pletichář,
bije nás
jako ras;
zasloužil by sám provaz!

A ten šelma nešťastný,
ten šmat'havý poklasný,
pro ten klas
střihá nás,
zasloužil by sám provaz!

Šafář, taškář vybraný
od bířice vypraný,
sám co vzal,

V Berolinu hočejo vedeti, da je **Rusija** malo nevoljna na **Francijo** zaradi krečanskih zadev. Francija ni ravnala prav po željah Rusije. Posebno Rusom ni ugajalo, da je nazaj poklicala ladje, ki so bile namenjene na Kreto. V Berolinu hočejo vedeti, da baš zaradi tega še ni gotovo, da bi carjevič zares šel gledat razstavo v Pariz.

Carparoli, ki je s kamnom ranil **italijanskega** ministerskega predsednika, pravi da je republikan in nema sokrivcev. Ta napad pa nema nobenega političnega pomena. Carparoli je tudi le mlad dijak, ki se je nekoliko preveč nalezal republikanskih idej. Listi vseh strank obsojajo ta napad.

Včeraj je **belgijski** kralj osobno otvoril kongres, ki se posvetuje o odpravi robov v Afriki. Belgijski zastopnik minister Lambermont je na kongresu predložil važno spomenico. Kongres ima seje v palači akademije znanostij.

Dopisi.

Iz Logatskega okraja 10. septembra.

(Letošnji učiteljski tečaj na deželni kmetijski šoli na Grmu.) Da bi se učitelji tudi praktično sadjereje izučili, nasvetoval je pred osmimi leti vodja deželne kmetijske šole gospod Rihard Dolenc, deželnemu odboru, naj bi se vsako leto v počitnicah na dež. kmetijski šoli tečaj za učitelje priredil, kjer bi se isti praktično sadjereje, zraven pa tudi kmetijstva učili. In res! Deželni odbor je previdel, da je misel dobra, in da bi s tem sadjarstvu jako koristilo, razpisal je leta 1883. prvi kmetijski tečaj za slov. učitelje, na takratni dež. kmet. šoli na Slapu, in ponavljal to vsako leto naprej. Leta 1887. preselila se je šola iz Slapa, na Grm pri Rudolfovem, in od tistega časa vrše se učiteljski tečaji na Grmu. Letošnji tečaj pričel se je dne 6. avgusta in trajal do 26. avgusta. Vsprejetih bilo je 15 učiteljev, in sicer 3 iz Notranjske, 5 iz Gorenjske in 7 iz Dolenjske. Sadjarstvo, trtorajo in kletarstvo predaval je gospod vodja; gnojjarstvo, živinarstvo, pridelovanje krme in kmetijski kolobar pa gospod adjunkt. Predavanje bilo je jako zanimivo, zlasti sadjereje je gospod vodja zelo natančno in mikavno predaval. Vse kar se je predavalo, ogledali in poskusili so slušatelji potem praktično, bodi si v drevesnici, trtnici, kleti, ali pa na polji, blevu pri gnojščici in kmetijskih strojih. Gospod vodja pazil je zlasti na to, da si je vsak slušatelj dobro in spretno požlahtnjevanje dreves priučil, kar je gotovo glavna stvar vsakega učitelja sadjerejca. Škoda, da je čas prehitro pretekel, da se nekateri predmeti neso mogli bolj obširno predavati, kar bi marsikoga zanimalo.

Dne 25. avgusta ogledali so si slušatelji z gospodom dr. J. Vošnjakom in gospodom vodjo vinograd pri Smoleni vasi. Istega dne popoldne pa z gospodi: J. Vošnjakom, vodjo, adjunktom in državnim posalcem Fr. Šukljejem vinograd na Trški gori.

Dne 26. avgusta bila je preskušnja, katere so se udeležili gg. dr. J. Vošnjak kot zastopnik deželnega odbora, ces. kr. okrajni glavar in vladni svetnik Eckl in državni poslanec Fr. Šuklje. Pri skušnji odgovarjali so slušatelji dobro. Po istej zahvali se g. dr. J. Vošnjak slušateljem za marljivost, gospodu vodji in gospodu adjunktu za trud, za tem pa nazdravi našemu milemu vladarju s trikratno

slavo! Starosta slušateljev gospod Golmajer zahvali se g. dr. Vošnjaku, zastopniku deželne odbora za vsprejem v tečaj, gospodoma vodji in adjunktu za trud in prijaznost.

Izmej 15 slušateljev bilo je 13 pevcev, a vsi glasovi dobro zastopani. Petja torej ni manjkalo.

18. dan avgusta, dan rojstva Njega veličastva so se slušatelji z gospodom vodjo in adjunktom v župnej cerkvi v Šmihelu, ob osmi uri udeležili slovesne sv. maše z zahvalno pesnijo, pri kateri je pel zbor učiteljev-slušateljev. O poludne pri obedu napil je starosta gospod Golmajer Njega veličastvu, trikratna „slava“ odmevala je po jedilnici in zbor pa zapel je cesarsko himno. Popoldne istega dne priredil je gospod vodja izlet v Toplice, katerega so se gospod adjunkt in vsi slušatelji udeležili. Ogledali so si toplice, potem pa se zbrali v topliški dvorani, kjer so jih pozdravili in s svojim pohodom počastili gospodje tovariši Topliški in okoliški. Ogledali so si okolico Topliško, potem pa utaborili se pred restavracijo Topliško, kjer je godba igrala. Po vsakem komadu godbe zapel je zbor učiteljev-slušateljev, in tako se je vrstilo naprej, dokler je noč nastala in je bilo treba posloviti se.

V zabavo priredili so slušatelji dvakrat v tednu v Rudolfovem Jour-fixe. Udeleževalo se je istih, razun gospodov vodje in adjunkta, mnogo odličnih meščanov, katerim so se slušatelji z izbornim petjem in solidnim obnašanjem zelo prikupili.

Omenim naj še, da je bila mej slušatelji vedno najlepša sloga, da je bila hrana ves čas jako dobra in da so bili vsi slušatelji z isto zadovoljnimi.

Zdaj pa še neko prošnjo. Bi li bilo mogoče, da bi se tečaj poprej razpisal, da bi se dekretine pošiljali zadnje dni. Letos nekateri učitelji še dekretov dobili neso, in so še le potem, ko so v časnikih brali, da so v tečaj vsprejeti, na Grm se podali. Dva gospoda slušatelja sta zaradi tega prekasno prišla. Za oddaljene je to silno težavno.

K sklepu: Srčna hvala slavnemu dežel. odboru, kateri slovenskim učiteljem priliko daje, da se sadjereje in družih strok kmetijstva praktično izučijo. Srčna hvala gospodu vodji in gospodu adjunktu za trud, požrtovalnost in prijaznost, katero sta vedno do slušateljev gojila. Uverjen sem, da bodo nauki, katere so si slušatelji v tečaju priučili lep sad rodili v povzdigo sadjarstva in kmetijstva sploh, a v blagor našega ljudstva, v blagor mile naše domovine. In v to — Bog!

Iz Mozirja 14. septembra. [Izv. dop.] Pozen sem, a še vedno, tako si vsaj mislim, prvi. Lahko bi rekel, kakor je dopisom običajen začetek, da sem čakal spretnjšega peresa, a poprijel pero, ker ga nesem dočakal. A temu ni tako! Prepričan sem, da je spretnjših peres po Savinjski dolini, nego je moje, vem pa tudi, da imajo ta peresa nekako bojazen pred črnolom, in to je vzrok, da sem se odločil za navzočni dopis.

Povod mi je pa, lepa presrčna domača slavnost, ki se je vršila dne 8. t. m. v vedno narodnem Mozirskem trgu in katero je zasnoval in uprizoril naš izvrstni rodoljub in okrajni tajnik, g. Ivan Gabrček. Kakor je zadnja leta z našim g. M. Lipoldom neumorno deloval za Savinjskega Sokola in v obče za vsako narodno podjetje, tako je tudi

a prodal

nám ubohým vinu dal!

In v polu ure odšli so iz Pochvalova pomnoženi za dobrih petdeset. Na čelu korakal je metljar Rozhoda, imel je staro puško. Otec našel jo je nekje v gozdu pri zmrzlem Francozu. Temu bo zdaj kakih štirideset let. Takrat ležala je baje sablja za vsakim štorom in puška za vsakim parobcem. Francozje pobegali so iz Prage v Podlesje v najhujšem mrazu in nalašč izgubljali orožje. A to jim ni pomagalo, cepali so od lakote in mrazu, kakor po letu muhe po strupu. In od takrat ni bilo sosebno v nekaterih vaseh nobenega poslopja, kjer ne bi imeli v izbi skrbno spravljene puške ali zarjavelega meča. „Na Domašice! — V pravo!“

Metljar imel je v istini glas kakor grom in kazal je tolpi s sabljo po nekem Francoskem stotniku na pravo v sotesko, kjer je vodila pot v Domašice.

Mračilo se je že, ko so prišli seljaki v vas. Posdravilo jih je oglašajoče lajanje psov. V dvorci so imeli že luč. Gospod oskrbnik sedal je ravno k večerji. Po prijetni sobici zadišala je ljubo divjačina, in na mizi pretakala je cinasta čaša od napoja, skuhana iz najboljšega žateškega hmelja.

G. oskrbnik sédel je jako jezen za mizo. Vestí da se upirajo v najbližji okolici, razburile so mu nad mero krv. Naročil je, da dobro zapahnejo dveri in nekaj hlapcev postavilo se je na stražo za vrata.

„Povsod je tiho gospod! — V gozdih se ne giblje niti vejica!“

„Ali ste dobro zaklenili?“

„Dvakrat, gospod! — In da smo bolj varni podprli smo vrata še s količi!“

„In pazno glejte! — Jutri dobodete napojnino.“

„Pristav zapri je tiho dveri, in g. oskrbnik je razkrojil jelenovo stegno, a nož mu je izpodletel in se zadril v mizo.

„Vsega je kriva ta pesjad! — Čakajte!“

Oskrbnik pljunil je tija do vrat. Bil je star mladeneč in kakor je navada — dobrovoljen, za tlačane krvnik. Biča ni dal ves božji dan iz rok.

Ljudje bali so se Domašičkega oskrbnika, kakor utelešenega vraga.

Ko so prišli patentí, da je tlaka za polovičico olajšana, ni jih ljudem niti prečital, ni se niti zmešnil za to. In kdor se je predrznil govoriti o cesarskem patentu, naučil se je na klopi v Domašičkega

ko je do nas prodrla vesela vest, da je „Južnoštajerska hranilnica“ dovoljena, takoj poprijel inicijative, da se gospodu M. Veršecu, ki si je za to podjetje stekel izrednih zaslug, izrazi priznanje rodoljubov štajerskih in temu priznanju dá vidna oblika.

Pisal je pisma in razpošiljal do odličnjakov in nabiral doneske, da se g. Veršecu dne 8. t. m. pokloni krasen briljanten prstan. Rečeni dan prišlo je veliko število odličnjakov iz Savinjske doline, veliko Celjskih gospodov v lepi Mozirski trg, na „domačo slavnost“, ki je pa bila prava narodna slavnost, presrečna, kakor malokatera.

Gospod Anton Goričar, župan Mozirski in okrajnega zastopa načelnik, izročil je briljantni prstan in lepo diplomu z iskrenimi besedami g. M. Veršecu, mej živioklici vseh prisotnih. Kot drugi oglašil se je g. Ivan Gabršek, poudarjajoč g. M. Veršeca zasluge in njegovo izredno delovanje za naroda slovenskega gmotni prospeh. Napičnic bilo je še mnogo, večina pa seveda na g. M. Veršeca, kateremu je vsak govornik s svojega stališča hotel izkazati svoje priznanje in hvaležnost svojo.

Gospod Veršec se je pri tej priliki gotovo preveril, kako hvaležen je narod naš za vse, kar se mu stori, veselica sama pa bode drugim rodoljubom v izpodbujo, da bodo sveto služili sveti domovini. Zato izrekam vsem udeležencem najtoplejšo zahvalo za lepo slavnost, v prvi vrsti pa našemu izvrstnemu okrajnemu tajniku g. Ivanu Gabršku, katerega nam Bog obrani še mnogo let!

Domače stvari.

— (Deželni zbor hrvatski) sklican je na 1. dan oktobra.

— (Deželni šolki svet kranjski) imenoval je v današnji seji g. Frana Raktelja, do sedanjega učitelja, ravnateljem na drugi mestni deški šoli na Cojzovem grabnu.

— (Nadzornikom in vodjo velike tabačne tovarne v Ljubljani) imenovan je g. Payer, doslej nadzornik tobačne tovarne v Fürstfeldu. Gospod Payer bil je že jedenkrat in sicer prvi vodja tabačne tovarne v Ljubljani, ko se je ista ustanovila l. 1871. v poslopji g. dr. Oskarja Pongratza, v bivši cukrarnici na Dolenjih Poljanah.

— (Županstva) se opozarjajo, da razpis c. kr. namestništva za Kranjsko z dne 24. novembra 1850, dež. zak. št. 566, določuje, da občinski uradi ne smejo Kranjskega orla v pečatih imeti.

— (Javna tombola) bo v nedeljo — kakor druga leta — na Kongresnem trgu. Dohodek določen je društvoma za „oslabele delavce“ in „rudečega križa“. Po trafikah in raznih prodajalnicah dobodo se karteli po 20 kr. Blagi namen napeljal bo gotovo slav. občinstvo k nakupovanju kartel. Nekatere bo pa vabila igra zaradi bogatih dobitkov, kateri so razstavljeni v prodajalnici g. Karingerja na velikem trgu. Kdor bi se hotel pečati s prodajo kartel, oglasi naj se pri gosp. Kleinu, solastniku tiskarne.

— (Podoknico) napravilo je društvo „Slavec“ v soboto zvečer ob 9. uri gospej Mariji Murnikovi, namestnici kumice društvene zastave.

vratarja sobi zvezan z jermeni in krvaveč pod palico mušketirjevo molčati.

Na gradu pripovedovali so si o njem, da je „frajmor“. In v Podlesju pomenila je beseda „frajmor“ kar v srednjem veku čarovnik.

Oskrbnik sedel je že lagodno na mehkem stolu, včasih jako globoko pogledujoč v čašo. Bilo mu je zdaj precej voljno. Zaradi kmetov ni niti vzdihnil. Mimo očí poskakovale so mu podobe zapeljivejše in zapeljivejše, rudeča usta nasmihale so se blaženo, sive oči sklepale so se polagoma, roka zgnila se mu je včasih, kakor bi hotela neubogljiveža opomniti njegove dolžnosti z bičem... Oskrbnik je včasih tudi zamrmral, a ne besedice ni bilo razumeti. A jedva da je bilo kaj zlega, debeli ustni nasmihali sta se ljubeznjivo.

„Gospod! — Dragi gospod!“

„Molči, fant!“

Oskrbnik zakričavši v poluspanji utihnil je takoj.

„Milostljivi gospod! — Tu so!“

„Zapri ga mej tem pri vratarji!“

„Mnogo jih je, obkolili so dvorec...“

„Ali greš?“

Roka gospoda oskrbnika mahala je po zraku.

Slavec pel je tri krasne zборе, ki so privabili na stotine občinstva.

— (Poročil) se je danes g. Stanko Mihoč, pravi učitelj na kr. veliki gimnaziji v Vinkovcih, z gospodično Maričko Roblekovo iz znane rodoljubne obitelji v Zalcu.

— (Petletnica slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) se ni posrečila. Prvi nedostatek pokazal se je že zjutraj na Rožniku, kar se je bilo pozabilo, naročiti si duhovnika, ki bi daroval sv. mašo. Popoldne pa, ko se je bila na Koslerjevem vrtu veselica baš dobro pričela, začelo je deževati in občinstvo, kolikor ga ni našlo prostora v salonu, bežalo je domov. Petje se je sicer nadaljevalo in „Slavci“ kakor tudi Šišenski mešani zbor želi so veliko pohvale in priznanja, a veselica bila je pokvarjena, kar se je sploh obžalovalo. „Slavec“ je v petletni dobi svojega obstanka izredno veliko storil. Pri vsaki narodni priliki je sodeloval ali pa samostavno prirejal veselice, njegov zbor napredoval je leto za letom, v obče postal je „Slavec“ zelo važen faktor v pevskih krogih in jako priljubljeno društvo v Ljubljani in po vsem Slovenskem. Kot znak plošnih simpatij izročila mu je gospodična Valentinčičeva v imenu gospej in gospodičen na zastavo prekrasen trak, ki je stal do 250 gl. Trak izročil se je z naslednjim po g. Funtku zloženim nagovorom:

Pet je letos pršlo let,
Kar razvili ste zastavo
Dómu v čast in sebi v slavo;
To zastavo čisla svet,
Čisla vrlo četo tudi,
Ki pod njo se vztrajno trudi
In zvestó v vseh svojih dnéh
Dela za rodú prospéh...
Dómu um, srce in dlan,
Táko pač je vaše gaslo,
Z njim je društvo cvelo, raslo,
„Slavčev“ zbor je slavno znan.
Z gaslom tem i zdaj naprej!
Delajte, kot ste doslej,
Da se širi vaša slava,
Da Vam častna bo zastava!
Evo Vam darú gospéj:
Novi trak na tej zastavi
Znak Vam bodi njih ljubavi,
V njih imeni, vrli stan,
Bodi ti pozdráv sreán!

— (Za novo obrtno šolo) oglasilo se je tudi letos preveč učencev in učenk. Število na deškem oddelku omejilo je ministerstvo na 15, na ženskem oddelku pa na 24. Ker se jih je za vsak oddetek zglasilo nad 40, si vsakdo lahko misli, koliko jih je potrtega srca odšlo, ne da bi vedeli kam. Faktično je veliko premalo učilnic. Ker je dandanes splošna vojaška dolžnost, ker je skoro vsak, kdor je količ kaj zdravih udov, vojak in ker se zahteva in želi, da bi vojaci bili kolikor možno omikani, trebalo bi vsekako, da bi vlada pomnožila učne zavode, kajti sedanje stanje, ko se ukaželjna mladina od učilišč takorekoč odganja, pač ni zdravo.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 18. številki nastopno vsebino: Društvo v pomoč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam na Kranjskem. — Domača vzgoja. Piše Jakob Dimnik. — Svito-slav i Danica. — Domožnanstvo kranjske vojvodine. Spisal Iv. Lapajne. — Občni zbor „Duštva v po-

V sobi, v kateri se je gospodu oskrbniku sanjalo, da najlepšim devojkam iz Podlesja pada iz naročja v naročje, čul se je najedenkrat od zunaj spev, kakor kedar vije burje nad streho tukajšnjega dvorca:

„... prijmi nas do nebe,
a pány at' čert veme!“

Na vrata padal je udar za udarom, sem ter tja čuli se so tudi strelji. Težka hrastova vrata pokala so pred udarci sekir, zapahi so odjenjavali; zdaj zabobnelo je nekaj, kakor kedar zagromi. Seljaki so zavriskali, da so se zatresla okna v sobi gospoda oskrbnika.

„Gospod! — Uže so v dvorci! Podrli so vrata!“

Pristav kričal je svojemu gospodu na uho, kar je mogel. A oskrbnik smehljaj se je vedno uljudneje in ljubeznjiveje, da so se mu delale jamice v tolstem obrazu. Pristav ni se brigal več za gospoda, bil je sam sebi najbližji in pobegnil je skozi zadnja vrata. Razkačenim tlačanom ni hotel priti v roke. Godilo bi se mu tudi slabo.

„Dober večer, gospod oskrbnik!“

S tem pozdravom pridrl je v sobo Rozhoda s sablo v roki, s puško na hrbtu, z razmršeno glavo brez čepice.

(Daje prih.)

moč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam na Kranjskem. — Šolska letina. — Dopisi — Premene pri učiteljstvu.

— (Starinske najdbe.) Pri kopanju jarka za vodovodne cevi na Marije Terezije cesti zadeli so v globočini blizu dveh metrov na sedem rimskih grobov. Prvi in najbolj ohranjeni jako masivni sarkofag odkrili so danes dopoldne ob 11. uri v prisotnosti vladnega svetnika g. Globočnika, muzejskega kustosa Müllnerja, družih veščakov in velikega števila radovednega občinstva. Ko se je na dvoje razbiti pokrov odstranil, našli so v sarkofagu kosti ženskega trupla. Sodeč po kostéh, morala je dotična ženska biti jako korenjaške postave. Ostalih grobov še neso razkopali in odprli. Izvestno jih je pa v obližji še mnogo, kajti ko se je zidala nekdanja Tavčarjeva hiša „Pri Evropi“, izkopali so bili tudi sedem sarkofagov.

— (Od sv. Petra v Ljubljani) se nam piše: „Slavnoznani, vzgledni izdelovalec orgel, gospod Goršič iz Ljubljane, pokazal je zopet izredno svojo spretnost v tej stroki. Previdel je Šentpeterski gospod župnik, M. Maionšek, da so orgle, ki jih je ranjki Malahovski naredil, jele pešati, in da potrebujejo radikalnega popravila. Za nizko ceno in v kratkem času je gosp. Goršič orgle tako izvrstno in elegantno popravil, da si v prijetno dolžnost štejemo, se mu za to javno zahvaliti ter ga iskreno priporočati. Gospod Goršič je in ostane uzoren orglarsk mojster in pravi umeteljnik.“

— (Slovensko bralno društvo v Kranji) imenovalo je v seji dne 9. sept. 1889 gospoda dr. Iv. Tavčarja svojim častnim članom. Deputacija treh odbornikov izročila mu je večeraj krasno izdelano diplomu.

— (Letno poročilo narodnih šol v Ljutomerškem okraji v šolskem letu 1888/89) nazivlje se 50 str. obsežna knjižica, katera vsako leto izdaje okrajno učiteljsko društvo v Ljutomeru. Po predgovoru nahajamo zemljepisne črtice Ljutomerskega glavarstva, potem „Nekaj o pridelovanji sočivja“, „Narodne pravljice iz Ljutomerskega okraja“, naposled pa šolska kronika, v kateri se naštevajo člani okrajnega šolskega sveta krajni šolski sveti in učenci in učenke v Ceza-njevcih, na Cvenu, pri sv. Križi, v Ljutomeru, pri Mali Nedelji in v Veržeji. V vseh teh šolah bilo je 919 učencev, 902 učenki, vkupe 1821 otrok, izmed katerih jih je za prestop v višji razred bilo sposobnih 1512 ali 83%.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 16. septembra. Namestnik Thun prevzel je danes uradne poslove.

Kisbér 16. septembra. Cesar jahal zjutraj z nadvojvodi, atašeji in obilnim spremstvom k manevrom. Minister Fejervary moral zaradi bolehnosti doma ostati. Odhod v Gödöllő določen za jutri popoldne ob 4. uri. Od tam si bode cesar ogledal konečne manevre 4. voja dne 19., 20. in 21. septembra mej Budimpešto in Vacovom.

Napolj 16. septembra. Preiskava proti Carparoliju se nadaljuje. Priznal je, da je dejanje izvršil, ker je republikan in nesrečen. Dognano je, da je s premislekom delal in kamenje ostril, da bi kolikor možno smrtno zadel. Crispi dobil je doslej 10.000 telegramov.

Razne vesti.

* (Redka starost.) V Budimpešti umrla je 5. t. m. krošnjarka udova Lustig, rojena Keller v 115. letu dobe svoje. Ranjka bivala je 60 let v ogerskem stolnem mestu.

* (Obsodba.) Fran Drach, bivši poštni oficijal v Tirnavi in rezervni nadporočnik bil je 13. t. m. pred porotnim sodiščem v Požunu obsojen na 6 let v ječo, ker je poneveril precejšnje vsote 14 poštnih nakaznic in iz jednega pisma 954 gl. Vrhu tega mora obsojenec povrniti vso storjeno škodo in plačati sodne stroške. Državni pravdnik in obsojenec sta prijavila proti obsodbi priziv. Mej obravnavo se je iz uradnih aktov tudi dognalo, da je pošto predstojništvo že pred poneverjenjem Fr. Dracha radi nepoštenega in nerednega službovanja kazenskim potom degradovalo od poštnega načelnika do poštnega oficijala.

* (Cirkus pogorel.) Iz Nantesa na Francoskem se javlja: V novem, koncem preteklega meseca zgradjenem Pramellijevem cirkusu na trgu „Place de la Bretagne“ nastal je 11. t. m. po noči ogenj, ki se je razširil v četr ure čez celo poslopje. Osobje se je pravočasno rešilo, a zgorelo je 25 dragocenih konj in vsi vozovi z opravo vred.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
steji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Klub slovenskih biciklistov bil je pri včerajšnjem izletu v Laverco tako prijazen vsprejet in tako izvrstno postrežen, da se čuti dolžnega tamošnjemu posestniku in oštrju gosp. K. Lenče-tu tem potom najtoplejše zahvaliti se. (754) **Odbor.**

Tuji:

15. septembra.

Pri **Maltéi**: Malina z Reke. — Hanff iz Podmolega. — Pleše iz Prage. — Oraschem iz Trsta. — Weidlich z Dvora. — Dempes z Dunaja. — Cihlar iz Senja. — Kalan iz Kočevja.

Pri **Slonu**: Schuster iz Pulja. — Kulović iz Toplice. — Sepilli iz Trsta. — Elgar in Fischer z Dunaja. — Beer iz Celovca. — Preysl iz Milana. — Lederer iz Prage. — Geršak iz Ormoža. — Čněković iz Zagreba.

Pri **Južnem kolodvoru**: Romek iz Kolonje. — Raab z Dunaja. — Hartd iz Moguncije. — Pevic iz Pulja. — Paumgartner iz Grada. — Sambach iz Čateža.

Pri **Bavarskem dvoru**: Poljšak iz Vipave. — Bauer z Reke. — Braune iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

14. septembra: Neža Poderžaj, gostija, 72 let, Karlovska cesta št. 7, za rakom. — Jožefa Bavcon, stolarjeva hči, 7 mes., Dunajska cesta št. 7, za drisko.

V deželnej bolnici:

13. septembra: Evald Fedrausberg, risar, 27 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 33	Surovo maslo,	60
Ječmen,	4 66	Jajce, jedno :	2 5
Oves,	2 83	Mleko, liter	8
Ajda,	5 —	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Telečje	54
Koruza,	5 —	Svinjsko	50
Krompir,	2 40	Koštrunovo	34
Leča,	12 —	Pišanec	30
Grah,	13 —	Golob	20
Fizol,	11 —	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	75 —	Slama,	2 32
Mast,	70 —	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	58 —	„ mehka, 4 „	4 15

Št. 15.900.

Meteorološko poročilo.

D. a.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. sept.	7. zjutraj	735.2 mm.	14.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.6 mm.	17.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.8 mm.	14.8° C	sl. vzh.	obl.	
15. sept.	7. zjutraj	734.9 mm.	12.6° C	sl. sah.	obl.	1.20 mm.
	2. popol.	732.5 mm.	17.8° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	735.2 mm.	10.6° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.5° in 13.7°, za 1.3° nad in 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 16. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 83.45	gl. 83.60
Srebrna renta	84.30	84.50
Zlata renta	110.05	110.20
5% marcna renta	99.60	99.55
Akcije narodne banke	911. —	912. —
Kreditne akcije	305.25	306. —
London	119.55	119.55
Srebro	—	—
Napol.	9.48 1/2	9.48 1/2
C. kr. cekini	5.66	5.67
Nemške marke	58.30	58.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gl. 131	gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	99	45
Ogerska papirna renta 5%	94	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	—
Kreditne srečke	100 gl. 182	50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	136
Tramway-društ. velj 170 gl. a v.	230	—

Zahvala.

Ker ne moremo vsacemu posamičniku posebe zahvaliti se, usojamo si tem potom i-reči svojo najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so se mej boleznijo in pri pogrebu spominjali pokojnega gospoda

Josipa Kramer-ja.

Posebno se zahvaljujemo polnoštevilno došlim gospodom tovarišem učiteljem, gospodu Škofje-loškemu županu, vsemu občinskemu zastopu, tukajšnjemu meščanstvu, častitemu uršulinskemu konventu, gospodom pevcem za ganljivo petje in nazadnje za mnoge, dragemu pokojniku darovane vence.

V Škofji Loki, dne 14. septembra 1889.

(751)

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Podpisano županstvo si šteje v dolžnost, slavni c. kr. kmetijski družbi kranjski tem potom svojo najtoplejše zahvalo izreči, da je blagovoljuo priredila dne 11. t. m. konjsko dirko v Št. Jerneji, kar je gotovo v čast Št. Jernejcem, katero si pa hočejo ohraniti še za prihodnje čase z vestno izrejo konj, — tudi se še posebno zahvaljuje vsem gospodom te komisije, posebno gospodu tajniku c. kr. kmetijske družbe kranjske, Gustavu Pircu, za njegov pouk in spodbudo temu napredku.

Županstvo Št. Jernej,

dne 14. septembra 1889.

(749)

Josip Poljanc, župan.

Svoji k svojim!

Veseloigra v enem dejanji.

Spisal

dr. J. Vošnjak.

Igra se je prvič igrala pri Vodnikovih slavnosti in bila od občinstva vsprejeta z največjo navdušenostjo.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in v vseh knjigarnah.

== Cena 30 kr. (s poštino vred). ==

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolesi. — Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. — One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Predajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa jedino v lekarni **Cristofolotti v Gorici**; v Ljubljani v lekarnah **U. pl. Trnkoczy** in **G. Piccoli**; v Trstu v lekarnah **C. Zanetti** in **G. B. Rovis**; v Beljaku v lekarni **dr. Kumpf**; v Postojni v lekarni **Fr. Baccarelli**. (348—5)

Razpis zalaganja drv.

Mestni magistrat Ljubljanski potrebuje prihodnjo zimo

180 seznjev suhih bukovih drv

in vsprejema pismene ali ustne ponudbe, v katerih je natančno določiti dolgost polen in cena, do uštetega 21. dne tekečega meseca.

Pogoji zalaganja zvedo se pa pri podpisnem magistratu v navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 12. dan septembra 1889.

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gl., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Mat. Gerber v Ljubljani

(Josip C. Gerber)

priporoča

za šolsko leto 1889/90.

knjige za ljudske šole

kakor tudi vsakovrstno

(747—2)

šolsko pisalno in risarsko orodje.

Izkazi o šolskih knjigah dobivajo se brezplačno.

Prostovoljna razprodaja.

Podpisana daje slavnemu občinstvu na znanje, da bode v torek dne 24. septembra t. l. na svojem posestvu v Medvodah in na Svetji iz prostovoljne roke pri očitni dražbi prodajala

vsakovrstno

blago in orodje,

kot n. pr.: okolu 600 stotov mrve, blizu 400 do 500 veder vina, malih in velikih sodov za 3000 veder, raznovrstnih težkih in lahkih vozov, veliko konjske in volovske oprave, suhega lesa za mizarska in kolarska dela, verig in druge železnine ter sploh različnega gospodarskega orodja itd.

Marija Jamnik,

p. d. Tosenca.

(753—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.